

Foje, Meil's Nebus Per Daug

Tai buvo giedro dangaus pasiilgusios akys
Tai buvo vlgis naktis be maiausios vilties ir vaigdi
Ir a taip trokau matyti tamsoj kaip iknosparniai mato
Man taip reikjo igirsti balsus iminting moni

Tai buvo mano agonijoj virpanios rankos
Jos troko liesti tą viesą kur sklido i tavo aki
Tai buvo niekad nepasiektas niekam neinomas krantas
Tai buvo tkstaniai odi tylą tik neitart

Tik niekada man meils nebus per daug

Ir tai dabar a matau visus tuos kurie nekenia melo
Ir tai dabar jau galiu pasakyt kad tavim a tikiu
Ir tik iandien namuose kuriuose mes ilgai jau gyvenam
A i tikrj inau ką daryti kad bt viesiau

Ir tik iandien man pavyko atrast pasiklydus protą
Ir tik iandien a paadinau vl umigdytus jausmus
Ir tik is momentas vienas vienintelis tam jis ir duotas
Kad a galiau pamirti kas buvo ir rasti kas bus

Ir a inau kad a liksiu toks pat kaip iandiena ir vakar
Ir a inau jei mane kas pakeis tai vis tiek bsiu a
Ir a inau kad dar begales kart a kilsiu su saule
Nes dar tiek pat kart krentantis liftas emyn mane ne